

Uuden Onneli ja Anneli -elokuvan pahis on metsuri

Hiukan heppoinen tarina kertoo kahdestaan asuvista tyttösisistä ja kodittomasta lilliputtiperheestä.

Marjatta Kurenniemen kirjoissa seikkailevat ystävykset jatkavat elämäänsä valkokankaalla, kun uusi Onnelin ja Annelin talvi -elokuva tulee ensi-iltaan 9. lokakuuta. Kotimainen elokuva perustuu samannimiseen kirjaan.

Kysymyshän on tyttökaveruksista, jotka löysivät Onnelin ja Annelin talo -kirjassa tieltä rahaa sisältävän kirjekuoren ja ostivat oman talon.

Tällä kertaa eletään talvea ja mukana on uutta väkeä: Vaaksanheimojen lilliputtiperhe. Heitä osa lapsikatsojista kaipasi jo edelliseen elokuvaan.

Pikkuväki on menettänyt kotinsa metsurin saahan ja kurvaa nyt miniautollaan tyttöjen portille. He etsivät uuden talon toiveissa taianomaista rouva Ruusupuuta, häntä, jolta työtökkin omansa ostivat.

Rouva on kuitenkin reissuilaan. Niinpä Vaaksanheimot asettuvat tyttöjen – pitkuloiden – taloon ja siellä nukkekotiin. Metsurin ohella elokuvan toinen pahis on huoltoaseman pittäjän vaimo **Adele**, joka haaveilee pääsystä etelän lämpöön ja näkee pikkuperheen myynnissä ansaintakeinon.

Miniperhe piilottelee siivoojaksi tekeytyvän Adelen imuria, ja siinä hiukan heppoisen elokuvan jännitys sitten onkin. Alun puolituntinen on jopa hiukan pitkästyttävä, kun ihmetellään mini-ihmisten pikkuruista elämää: syömistä, astioita ja liikumista. Perheroolit ovat pienilläkin perinteiset: äiti leipoo, isä kirjoittaa, mummo joogaa ja lasta pitkästyttää.

Hersyvän runsasta ihanuutta tuovat naapurintädit Tangelstiina ja Tangelstiina. Heillä on myös vanhoja reseptejä ja keitotaito tallella, ja pian padoissa poriseekin taikajuomaa...

Pikkuväki saa seuraa, uusi kotikin löytyy ja pian vietetään – mitpä pienet muutakaan kuin – pikkujoulua. Pitkin huonetta ristiinrastiin ilmassa leijaillen.

Elokuvan tekijät ovat päättäneet tällä kertaa kokeilla uudenlaista tekemistä chromakeyn eli erikoistehostemenetelmän avulla. Siinä kahta kuvaa yhdistetään väriillistä taustaa vasten tehdyn kuvauksen jälkeen.

Edellistä elokuvaa ei välttämättä tarvitse nähdä, sillä talon hankinta ja muu oleellinen kerrataan ohimennen. Jos ensimmäisen elokuvan tekeminen muhi kymmenen vuotta, tämä

Kotimainen uutuuselokuva kertoo Vaaksanheimojen lilliputtiperheen sekä Onnelin ja Annelin ystävyvyydestä.

on syntynyt nopeasti; Onnelin ja Annelin talon ensi-illasta on puolitoista vuotta.

Talvella ei tässä elokuvassa sinänsä ole muuta erityisroolia kuin maisemanmuutos, ja ehkä tähtäys joulumarkkinoille. Elokuva on vaaleanpunasävytteinen ja selkeästi pienille tytöille suunnattu. Sen sanoma on varmaankin viesti välittämisestä, mikä tulee esiin suosikkilaulaja **Diandran** esittämällä Pidä huolta -kappaleella.

Elokuva on kuvattu viime talvena, ja päänäyttelijät ovat

amat kuin ennen: nyt viidesluokkalaiset **Aava Merikanto** ja **Lilja Lehto**, oikeastikin kaverukset.

Mitä teistä tule isona? ”Näyttelijöitä!” Pikkuperheen poika esittää **Aleksis Koistinen** ja aikuis-tähtinä nähdään muun muassa **Jaakko Saariluoma**, **Eija Ahvo**, **Inka Kallén** ja **Leena Uotila**. Elokuvan käsikirjoittaja on **Sami Keski-Vähälä**, tuottaja **Teea Hyttiä** ja ohjaaja **Saara Cantell**.

EIJA MANSIKKAMÄKI

Liikaa mielikuvitusta

Meidän mielestämme uusi Onnelin ja Annelin talvi oli kiva elokuva. Varsinkin kaikki asut ja tyttöjen talo olivat ihania.

Elokuva kertoi mini-ihmisistä, Vaaksanheimoista, jotka muuttivat Onnelin ja Annelin luokse. Talon siivooja oli kiva, mutta ovela ja halusi varastaa Vaaksanheimot.

Oli hauskaa, että kun työt tulivat kotiin naapurin luota,

vahtikoira vain seisoi ovela ja pikkuväki oli viety ja nukkekoti sotkettu.

Pieni pettymys oli se, että elokuva ei kuitenkaan ollut yhtä jännittävä kuin edellinen Onnelin ja Annelin talo. Edellisessä oli myös kaikki uutta, kun tytöt vasta löysivät rahaa ja ostivat talon. Se oli myös todennukaisempi. Tässä uudessa oli vähän liikaa mielikuvitusta, koska

hahmot olivat pieniä ja lopussa kaikki lensivät.

Haastattelimme tyttöjä elokuvan jälkeen ja kuulimme, miten minikohtaukset oli tehty: oli käytetty green screeniä eli vihreää taustaa, tytöt näyttelivät nukeille tai tyhjälle näyttämölle ja lentokohtauksessa mekkojen alla oli valjaat.

HELMI POUTANEN, 11
ANNA POUTANEN, 8

Kiti Kokkonen esittää hersyvää naapurintäti Tangelstiinaa.

KIRJA

Rakkaus on julma mielentila

Katja Kettu ei kaihda rankkoja aiheita. Uutuusromaanissa Yöperhonen hän liikkuu luontevasti Venäjän historiassa, ajassa ja tilassa ja venyttää henkilöskaalaa alimman kastin hylkiöistä vallan huipulle nyky-Kremliin.

Suomalainen Irga, 15-vuotias valkokenraalin tytär, on raskaana kommunistiagiteeraajalle. Hengenhäädässä hän hiihtää Petsamosta itärajan yli pakoon ryssänhuoraksi haukkuvia kielenkatkaisijoita.

Käy kuten Kättilössä, mykkä tyttö kohtaa turvapaikan sijaan Stalinin vankileirihelvetin. Sielläkin kyse on vallasta, mutta myös siitä, kuka osaa pelata, kenellä on älyä ja tahtoa kyllin. Sattuma lopulta ratkaisee, kuka jää henkiin.

Nykytaso vie Suomesta katsoen takapajuiseen kylään Marinmaalle. Nuori Verna on matkustanut sinne isänsä kuolemaa selvittämään. Raakuus on ihmisten veressä, vähästä ei hämähdetä ja salaisuuksia riittää.

Rohkea ja alkuvoimainen teos antaa lukijalle inhon ja ihmetyksen väristyksiä.

Mutta tarinan mittaan, jos sitä ei torju, mukaan tulee vähähyksinä merkillistä kau-neuttakin. Kettu pehmustaa tarinaa mytologialla, usko-

muksilla ja perinteillä.

Romaanin peruskuvio tuo mieleen klassiset draamat, sillä tavoin elämä kohtaloita kuljettaa.

Katja Ketun kieli on ilmiö-mäistä, vartalosta tulevaa, pakotonta ja runsaskuvaista.

Hänen näkemysessään rakkaus on julma mielentila, kohdistuu se sitten valtaan tai ihmiseen.

ANELMA JÄRVENPÄÄ-SUMMANEN
Katja Kettu: Yöperhonen.
323 sivua. WSOY

METSÄLLÄ

Nakke, peloton ilveksenmetsästäjä

Nakke oli kuolemaantuomittu, ihmisarka ja pelokas rassukka, kun tapasin sen ensimmäisen kerran tutussa kennelissä.

Kennelin omistaja vei minut tarhaan, koska tiesi, että pidin koirista. Sinne oli tuotu pari-vuotias sileäkarvainen mäyrä-koira, jota ei voitu pitää kerrostalossa haukkumisen takia.

Ojensin käteni koiralle, mutta se pakeni penkin alle. Ajattelin, että koiraa oli kohdeltu kaltoin, eikä se luottanut ihmisiin. Laskeuduin polvilleni ja aloin jutella sille. Kesti kauan ennen kuin se uskalsi tulla ojennettua kättäni kohti.

Sanoin kennelin omistajalle ostavani koiran. Se pantiin häkkiin, jossa kuljetin sen kotiin. Otin kotona koiran häkistä pesua varten ja huomasin sen päässä pitkän arpeutuneen haavan. Ajattelin, että sen haukkumista oli yritetty vaimentaa hakkaamalla.

Koira tottui minuun vähitellen. Nimesin sen Nakeksi ja käytin sitä kokeissa ja näytteilyissä. Siitä tuli kaksoisvalio. Helsingissä järjestetyssä käyttöluokkakokeessa Nakke sai erikoiskäyttöluokkaa kolmosen. Asuin siihen aikaan ostamasani vanhassa kaupassa Tuusulassa. Eräänä aamuna laskin Naken tarpeilleen. Se nosti jalkaansa rapun vieressä heti ulos päästyään.

Näin kuinka koira jäi tuijottamaan parin metrin päässä

maannutta rusakkoa. Yritin napata koiraa pannasta, mutta en ehtinyt, kun rusakko säntäsi liikkeelle ja Nakke sen perään.

Ajo päättyi nopeasti, kun mäen päältä kuului auton töötäys ja koira hiljeni. Arvasin koiran jääneen auton alle. Odotelin ja huutelin Nakkea, kunnes näin sen vetävän etujaloillaan itseään mäkeä alas.

Koiran takapää halvaantui, eikä sille voitu tehdä mitään. Hoidin koiraa ja nostin sen aamuisin neljän jalan varaan tarpeilleen. Nakke eli puoli vuotta sellaisena.

Yhtenä aamuna nostin sen tarpeilleen ja menin sisään vastaamaan puhelimeen. Kesken puhelun näin, kuinka Nakke tuli avoimesta ovesta normaalisti kävellen. Se oli toipunut täysin yllättäen.

Vuosia myöhemmin minulle tuli asiaa Värtsilään. Matkalla tapasin tuttuja metsästäjiä ilvesjähdissä. Tervehdin ja ajoin asioilleni. Palatessani porukka istui nuotiolla. Pysäytin auton ja menin juttusille. Kuulin heidän haavoittaneen ilvestä, joka oli päässyt karkuun.

Ehdotin hakevani Naken paikalle jälkikoiraksi. Koira haet-

tiin ja lähdettiin Mieronvaaran laelle, jossa ilvestä oli ammuttu. Nakke lähti heti jäljittämään. Koira vei meidät Mieronluolalle, jossa se nuuski paikkoja ja päästi hakuäänien.

Luola oli pitkä ja ahdas. Nakke nostettiin luolaan ja minä ahtauduin sen perässä. Koira meni toista kymmentä metriä luolaan ja alkoi haukkua oikealle puolelle.

Sanoin muille, että siellä oli jonkinlainen sivuluola. Sen kattoon tehtiin lapiolla aukko, josta söhittiin pitkällä kepillä. Hetken kuluttua näin, kuinka Nakke kiskoi ilvestä.

Koira oli tarraanut ilvestä kuonosta. Kun näin paremmin, huomasin, että ilves oli vielä elossa. Se ei pystynyt ahtaassa tilassa lyömään Nakkea, vaan sitkeä koira veti sitä kohti luolan suuta.

Huusin muita antamaan äkkiä torrakon, sillä pelkäsin ilveksen tappavan koiran heti väljempään tilaan päästessään. Sain asean käteeni. Haavoittunut ilves oli enää puolentoista metrin päässä, kun pääsin ampumaan.

Tapauksen jälkeen Nakelle olisi ollut ostajia jonoksi asti, mutta en myynyt sitä. Tappotuomion saanut koira oli yhtäkkiä kovassa arvossa. Nakke vaikkui minut siitä, että koirasta saa kumppanin, johon voi aina luottaa.

JOUKO METTINEN
Järvenpää

Lääketieteen ja fysiikan Nobel-palkittavat julki

Lääketieteen tämänvuotisen Nobel-palkinnon jakavat irlantilainen **William Campbell**, japanilainen **Satoshi Omura** ja kanadalainen **Youyou Tu**.

Campbellin ja Omuran kehittämä lääke on merkittävästi vähentänyt loismatojen levittämien jokisokeuden ja lymfaattisen filariaasin esiintyvyyttä.

Youyou Tu löysi malarialääke artemisiiniin. Se on pienentänyt merkittävästi malariakuoletuutta.

Kolmikko jakaa tänä vuonna noin 850 000 euron suuruisen

lääketieteen Nobel-palkinnon.

Tämänvuotisen fysiikan Nobel-palkinnon jakavat japanilainen **Takaaki Kajita** ja kanadalainen **Arthur B. McDonald**. He ovat ansioituneet neutriinoiden eli sähkövarauksettomien alkeishiukkasten tutkimuksessa.

Palkinnon jakajat sanovat Kajitan ja McDonaldin lisänneen ymmärrystämme materian olemuksesta.

Fysiikan Nobel-palkinto on noin 855 000 euroa.

MT-STT

Kirjan vuoden kirjoituskilpailu ratkaistu

WSOY:n ja WSOY:n kirjallisuussäätiön järjestämän Kirjan vuosi 2015 -kirjoituskilpailun voittaja on **Hanna Weselius** romaaniäskirjoituksellaan Alman kirja. Romaani kuvaa Alma Mahlerin ja nykypäivän hahmojensa kautta naisen ja taiteilijan asemaa ennen ja nyt.

Toiseksi sijoittui **Maija Sirkjärvi** novellikokoelmalla Lemmikki ja muita novelleja ja kolmanneksi **Tellervo Uljas** romaanikäskirjoituksellaan Suoja.

Kilpailuun osallistui 460 kirjoittajaa.

Kirjoituskilpailussa etsittiin proosakäskirjoitusta, joka kuvaa ja kommentoi persoonallisella tavalla omaa aikaamme. Kilpailuun saivat osallistua kirjoittajat, jotka eivät ole vielä julkaisseet omaa esikoisteostaan.

Kirjoituskilpailun raadin puheenjohtajana toimi WSOY:n kotimaisen kaunokirjallisuuden kustantaja **Anna-Riikka Carlson**.

Maahanmuutto ja globaalisuus olivat teemana monessa kilpailuun osallistuneessa käskirjoituksessa.

MAIKKI KULMALA

RAHAPELIT

Veikkausvihjeet

Kierros 41

	1-s.	64-s.
1 Oldham - Scunthorpe	x	x
2 Shrewsbury - Colchester	x	x 2
3 Chesterfield - Gillingham	2	2
4 Walsall - Burton Albion	1	1 x
5 Swindon - Peterborough	2	2
6 Sheffield U - Rochdale	x	1 x
7 Southend - Port Vale	x	1
8 Barnsley - Crewe	1	1
9 Fleetwood - Coventry	2	2
10 Bury - Wigan	1	1 x
11 Bradford C - Blackpool	1	1
12 Bristol R - Wycombe	2	x 2
13 Cambridge U - Portsmouth ...	2	x 2

Palautusaika päättyy la 10.10. klo 16.55.

Oikeat tulokset:

Kierros 40

Vakio: x21 2x2 112 21x1

Lotto: 10, 11, 13, 18, 31, 32, 37
Lisänumerot: 5, 23
Tuplausnumero: 38

Luantai-Jokeri: 2 6 2 9 9 8 7

Toto76:	poissa
1. lähtö: 1	16
2. lähtö: 9	8, 14
3. lähtö: 7	2
4. lähtö: 5	–
5. lähtö: 4	8
6. lähtö: 3	12
7. lähtö: 9	–